

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/52/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112228600
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1112228600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Darina Kuchtová a Mgr. Barbora Barteková, v spore žalobcov: 1/ O. T., bytom Z. 5, I., 2/ C. T., bytom Z. 5, I., obaja právne zastúpení: JUDr. Evou Kubaskou, advokátkou, AK - Miletičova 3/A, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: X. I., bytom B. č. XXX, XXX XX B., právne zastúpený: JUDr. Jindřich Stoszek, advokát, Černyševského 26, 850 05 Bratislava, o zaplatenie 3.044,90 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C 201/2012-320 zo dňa 21. marca 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C 201/2012-320 zo dňa 21. marca 2016 p o t v r d z u j e .

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcom v rozsahu 100%

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č.k. 7C 201/2012-320 zo dňa 21. marca 2016 vo veci o zaplatenie 3.044,90 € s príslušenstvom rozhodol tak, že žalobu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa podanou žalobou domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 3.044,90 € s príslušenstvom z dôvodu, že sa so žalovaným dohodli na stavbe rodinného domu v obci B. Pretože žalovaný nedisponoval dostatočným množstvom finančných prostriedkov a banka by mu úver neposkytla, tak si žalobcovia zobrali na žiadosť žalovaného úver vo výške 1.200.000 Sk od Tatra Banky, a.s.. Z tejto sumy žalobcovia splatili pôžičku vo výške 120.000 Sk, ktorú si pred poskytnutím úveru zobrali od fyzických osôb za účelom splatenia splátky za kúpu bytu č. XX na S. XX v I., ktorý nadobudli do BSM od Hlavného mesta SR Bratislavy v predchádzajúcom období. Túto vyplatili z dôvodu, že byt bol zabezpečený v prospech Tatra Banky, a.s. v súvislosti s poskytnutím úverom a tiež uhradili kúpnu cenu stavebného pozemku vo výške 595.000 Sk. Následne spolu so žalovaným začali stavať rodinný dom, na ktorého financovanie žalovaný ešte zabezpečil sumu 800.000 Sk z pôžičky od svojich priateľov a sumu 1.000.000 Sk zo Štátneho fondu rozvoja bývania. S ručením manželky žalovaného a jej priateľky. Celkové náklady na rodinný dom boli vo výške cca 3.000.000 Sk. Následne po dokončení rodinného domu došlo bez vedomia žalobcov k prevodu stavby zo žalobcov na žalovaného, a to bez uhradenia kúpenej ceny. Žalobcovia po zistení, že vlastníkom je žalovaný ho žiadali vysporiadať všetky záväzky s tým, že prevod akceptujú ak žalovaný uhradí záväzky, ktoré žalobcom vznikli v súvislosti so stavbou rodinného domu. Žalovaný v zmysle dohody uhradil úver poskytnutý Štátnym fondom rozvoja bývania, záväzky z pôžičiek, ktoré sám sprostredkoval a následne začal žalobcom vkladat' na účet finančné prostriedky na úhradu jednotlivých splátok poskytnutého úveru vo výške 1.200.000 Sk. Na jeseň roku 2011 žalovaný prestal na účet žalobcov so splátkami s tým, že už splatil celú časť a tak ďalšie splátky úveru museli hradit' žalobcovia.

2. Žalobcovia si uplatnili svoj nárok titulom pristúpenia žalovaného k záväzku, a to k poskytnutému úveru výške 1.200.000 Sk podľa § 534 Občianskeho zákonníka a žiadali uhradiť to, čo za žalovaného zaplatili od novembra 2011 do podania žaloby. Žalovaný nesúhlasil s nárokom žalobcov a žiadal rozsudok zamietnuť, pretože k záväzku nepristúpil a tvrdil, že záväzok žalobcov voči ich veriteľovi zanikol splnením.

3. Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil, že zo zmluvy o bezúčelovom splátkovom úvere súd zistil, že Tatra Banka, a.s. ako veriteľ na základe žiadosti žalobcov ako dlžníkov zo dňa 26.1.2005 poskytla žalobcom úver vo výške 1.200.000 Sk so splatnosťou úveru 18 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky. Úver bol zabezpečený záložným právom zriadeným k nehnuteľnosti byt č. XX bytového domu so súpisným číslom XXX na adrese S. XX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov. Z rozhodnutia obce Dobrohošť zo dňa 6.2.2006 súd zistil, že pre stavbu postavenú v obci B. na parcele č. XXX/X vo vlastníctve žalobcov bolo určené súpisné číslo XXX. Zo žiadosti o zápis domu na list vlastníctva al súd za preukázané, že dňa 7.2.2006 bola Správe katastra B. S. doručená žiadosť žalobcov o zápis domu so súpisným číslom XXX na parcele č. XXX/XX na list vlastníctva č. XXX v katastrálnom území B.. Z kúpnej zmluvy zo dňa 10.2.2006 mal súd za preukázané, že žalobcovia ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území B., súpisné číslo XXX, na parcele č. XXX/XX o výmere XXXmX - rodinný dom, a parcela č. XXX/X o výmere XXXmX- záhrady, zapísané na LV č. XXX vedeného Správou katastra B. S.. V zmysle čl. II zmluvy bola kúpna cena dojednaná vo výške 1.200.000 Sk. V zmysle čl. III zmluvy sa kupujúci zaviazal kúpnu cenu zaplatiť pri podpise zmluvy. Podpisy predávajúcich a kupujúceho sú na zmluve úradne osvedčené. Z návrhu na vklad do katastra nehnuteľností mal súd za preukázané, že dňa 10.2.2006 bol Správe katastra B. S. doručený návrh na rozhodnutie o vklade vlastníckeho práva v zmysle vyššie uvedenej kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území B. súpisné číslo XXX, na parcele č. XXX/XX o výmere XXXmX - rodinný dom a parcela č. XXX/X o výmere XXXmX - záhrady, zapísané na LV č. XXX, pre kupujúceho do výlučného vlastníctva. Pravosť podpisov žalobcov ako i žalovaného je na uvedenej listine úradne osvedčená. Z čestného prehlásenia zo dňa 2.2.2011 mal súd za preukázané, že žalobca v I. rade čestne prehlásil, pričom pravosť jeho podpisu je úradne osvedčená, že dňa 10.2.2006 predal žalovanému rozostavanú nehnuteľnosť v obci B. na parcele č. XXX/XX a parcelu č. XXX/X za sumu 1.200.000 Sk. Záväzky žalobcu v I. rade (pôžičku od Štátneho fondu rozvoju bývania, pôžičku od C. D. a Z. S.) prebral kupujúci. Žalobca v I. rade zároveň prehlásil, že žalovaný vyplatil na účet Štátneho fondu rozvoja bývania sumu 1.027.617 Sk dňa 22.11.2006 a vyplatil zapožičané finančné prostriedky vyššie uvedeným veriteľom v celkovej sume 470.000 Sk a 830.000 Sk. Zo stanoviska k žiadosti o predčasnú splatnosť Americkej hypotéky zo dňa 4.12.2012 mal súd za preukázané, že na základe žiadosti žalobcu v I. rade o predčasné splatenie hypotéky č. XXXXXXXXXXXX poskytnutej Tatra Bankou, informovala banka žalobcu v I. rade, že umožní predčasné splatenie hypotéky ku dňu 20.12.2012

4. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 534 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

5. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že žalobcovia svoj nárok odvodzovali skutkovo aj právne od tvrdenia, že žalovaný podľa § 534 Občianskeho zákonníka v zmysle ústnej dohody v lete roku 2006 pristúpil k ich záväzku voči Tatra Banke, ktorý vznikol titulom úverovej zmluvy č. 9905000125. V zmysle takejto dohody od roku 2006 po dobu 7 rokov mesačne zasielal na bankový účet žalobcov aj finančné prostriedky určené na splátky predmetného úveru. Následne na jeseň roku 2011 oznámil žalobcom, že nemá peniaze a s poskytovaním finančných prostriedkov prestal, v čoho dôsledku boli nútení úver splácať žalobcovia. Žalovaný tvrdil, že finančné prostriedky poskytoval žalobcom na účet v banke titulom pôžičky, o ktorú ho žalobcovia žiadali a keďže nemal takú veľkú finančnú hotovosť, tak sa s nimi dohodol, že im bude peniaze požičiavať mesačne po častiach. Žalobcovia mu poskytnutú pôžičku nevrátili a preto podal žalobu na Okresný súd Bratislava II. Žalovaný namietal Dohodu o pristúpení k záväzku podľa § 534 Občianskeho zákonníka. Okresný súd vypočul svedkov, ale ich výpovede bolo rozdielne. Svedkyňa P. G. vypovedala, že bola prítomná v roku 2006 na stretnutí u žalovaného, kde došlo k uvedenej dohode. Svedkyňa D. naopak uvádzala, že k takémuto stretnutiu nedošlo a P. G. u nich nikdy nebola na návšteve. Svedok Z. A., ktorý bol v čase, kedy k uvedenému stretnutiu malo dôjsť priateľom svedkyne P. G. a mal byť prítomný na uvedenom stretnutí vypovedal, že si na takéto stretnutie nespomína.

6. Okresný súd dospel k záveru, že žalobcovia nepredložili žiadne iné dôkazy na preukázanie uzatvorenia predmetnej dohody, neuniesli dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovaný podľa § 534 Občianskeho zákonníka mal voči žalobcom povinnosť poskytovať plnenie ich veriteľovi. Závazok žalobcov voči ich veriteľovi Tatra Banke, ktorý vznikol titulom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zanikol v decembri roku 2012. Závazok, ktorý vzniká podľa § 534 Občianskeho zákonníka medzi dlžníkom a treťou osobou má akcesorickú povahu, čo znamená, že tento záväzok zaniká zánikom hlavného záväzkového vzťahu medzi dlžníkom a jeho veriteľom. Závazok žalobcov v I. a II. rade voči ich veriteľovi Tatra Banka a.s. zanikol splnením záväzku v decembri roku 2012. V prípade ak by v konaní bolo aj preukázané, že v skutočnosti došlo medzi účastníkmi konania k uzatvoreniu dohody podľa § 534 Občianskeho zákonníka, tak splnením záväzku žalobcov voči ich veriteľovi by zanikol aj záväzok žalovaného voči žalobcom. O trovách konania okresný súd vyslovil, že podľa § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

7. Proti výroku rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá podali odvolanie žalobcovia, ktorí nesúhlasili s rozhodnutím súdu a navrhli, aby odvolací súd ich žalobe vyhovel. V odvolaní žalobcovia namietali odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietali, že okresný súd nesprávne konštatoval, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno a nepreukázali vznik ústnej dohody v lete roku 2006, ktorá mala byť uzatvorená podľa §534 Občianskeho zákonníka, ktorou žalovaný pristúpil k záväzku žalobcov 1/ a 2/ voči veriteľovi Tatra banke, a.s., s ktorou žalobcovia mali uzatvorenú Zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere. Listinnými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že medzi stranami sporu pri prevode nehnuteľnosti na žalovaného došlo k nezrovnalostiam a ku konfliktu, ktoré vyústili k rokovaniu a ústnej dohode medzi účastníkmi sporu podľa § 534 OZ. Svedkyňa P. G. podrobne opísala stretnutie v roku 2006, ktoré bolo vyvolané žalobcami, keď zistili, že žalovaný postupuje v rozpore s predchádzajúcimi dohodami. Na preukázanie existencie dohody okrem svedeckej výpovede P. G. boli do súdneho spisu založené spolu s návrhom i potvrdenia banky, z ktorých je zrejmé, že na úverový účet vedený na meno žalobcov v pravidelných mesačných úhradách zasielal žalovaný predmetné splátky podľa dohody o pristúpení k záväzku žalobcov 1/ a 2/ ako dlžníkov voči ich veriteľovi Tatra banke, a.s., z ktorých sa uhradili jednotlivé mesačné splátky úveru, až do októbra 2011, a namietali, že okresný súd sa pri rozhodnutí nezaoberal týmito ktorými listinnými dôkazmi a nezaujal k nim žiadne stanovisko. Žalovaný úhrady realizoval v pravidelných mesačných intervaloch od júna 2007 do októbra 2011. Ďalej súd nesprávne vyhodnotil výpoveď svedkyne D. nakoľko výpoveď svedkyne je nedôveryhodná a zaujatá, pretože svedkyňa je účastníčkou sporu, ktorý je vedený na Okresnom súde Bratislava II vo veci sp. zn. 8C/349/2014 kde na strane žalobcov vstúpila dňa 31. 12. 2014 do konania. Potvrdením existencie dohody, pripustením, že k rokovaniu došlo, by svedkyňa vypovedala v rozpore so svojim návrhom v konaní, ktoré vedie voči žalobcom v tomto konaní. Pokiaľ ide o výsluch svedka Petra A., ktorý je bývalý priateľ svedkyne P. G., ktorý vypovedal, že si na predmetné stretnutie nespomína, podľa žalobcov existenciu stretnutia pred takmer 10 rokmi nepoprel, avšak podľa názoru žalobcov vypovedal účelovo, keďže pred vstupom do pojednávanej miestnosti na chodbe uviedol, že ho žalobca v 1. rade nemal volať ako svedka a ho obťažovať, a už v tom čase, keď k problému došlo, mal postupovať inak a ísť na políciu. Uviedol to bez toho, aby sa niekto zo zúčastnených vyjadroval k veci a oboznamoval ho s predmetom sporu a okolnosťami, ku ktorým sa má vyjadriť. Žalobcovia tvrdili, že uzavretie dohody je jednoznačne preukázané najmä výpoveďou P. G. a listinnými dôkazmi. Rovnako je preukázaná i skutočnosť, že žalovaný prestal uhrádzať splátky úveru v októbri 2011 a suma 3.044,90 € predstavuje sumu, ktorú žalobcovia uhradili svojmu veriteľovi Tatra banke, a.s., pretože žalovaný tieto splátky uhradil odmietol, čím porušil dohodu o pristúpení k záväzku žalobcov 1/ a 2/.

8. Žalobcovia ďalej namietali, že okresný súd nesprávne právne vec posúdil, keď vyslovil názor, že splnením záväzku žalobcov voči ich veriteľovi by zanikol i záväzok žalovaného voči žalobcom 1/ a 2/ a zároveň táto dohoda podľa § 534 OZ nespôsobuje zmenu subjektu ani v obsahu pôvodného záväzku a preto v prípade splnenie záväzku dlžníka voči jeho veriteľovi nevzniká dlžníkovi žiadne právo domáhať sa náhrady toho, čo poskytol svojmu veriteľovi od tretej osoby, s ktorou dlžník uzavrel dohodu v zmysle § 534 OZ. Podľa žalobcov je tento výklad v rozpore s ustálenou súdnou praxou a komentárom k § 534 OZ, podľa ktorého veriteľ nie je účastníkom dohody medzi dlžníkom a treťou osobou a nevznikajú mu z nej žiadne priame práva voči tretej osobe. O existencii dohody nemusí veriteľ ani vedieť. Záväzkový vzťah medzi pôvodným dlžníkom a veriteľom sa nemení, avšak mimo neho vznikne nový záväzkový vzťah a

to medzi dlžníkom a preberateľom povinnosti na plnenie. Žalobcovia poukázali tiež na to, že nesplnenie povinnosti poskytnúť plnenie veriteľovi môže u preberateľa dlhu založiť jeho zodpovednosť voči dlžníkovi na náhradu škody. Uviedli, že v konaní preukázali porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, keď porušil dohodu stranami sporu uzatvorenú podľa § 534 OZ, jednoznačne vyčíslili a preukázali škodu, ktorá im vznikla vo výške 3.044,90 €, ktorú sumu uhradili v prospech veriteľa v jednotlivých mesačných splátkach podľa úverovej zmluvy tak, ako to v predchádzajúcom období plnil sám žalovaný, ako aj príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, taktiež i úmysel, nakoľko v tomto prípade prichádza do úvahy objektívna zodpovednosť, občianskoprávna úprava vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá. Vzhľadom na uvedené odvolatelia navrhli, aby odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia okresného súdu vyhovel odvolaniu a zmenil rozsudok okresného súdu a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

9. K odvolaniu žalobcov sa podaním zo dňa 17.08.2016 vyjadril žalovaný, ktorý navrhol odvolaciemu súdu rozsudok potvrdiť ako vecne správny s tým, že rozsudok je spravodlivý, zákonný a presvedčivo odôvodnený. Súd vydal rozsudok po podrobnom a starostlivo vykonanom dokazovaní a v odôvodnení rozsudku sa vysporiadal so všetkými žalobcami namietanými skutočnosťami. K odvolaniu žalobcov žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o skutkové zistenia nebolo preukázané, že by žalovaný svojím vyhlásením pristúpil k záväzku v tom zmysle ako to tvrdia žalobcovia, o čom svedčí výpoveď svedkyne - manželky žalovaného a tak isto aj výpoveď svedkyne P. sestry žalobcu, že videla listinu, podanie návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, ktorú mal žalovaný sfaľšovať s tým, že jej žalobca, teda brat uviedol, že takúto listinu nepodpísal, pričom podpis na listine je úradne overený, čo absolútne vylučuje tvrdenie svedkyne a žalobcu, jej brata. Žalobcovia si museli byť vedomí toho, čo podpisujú pred notárom. Skutočnosť, že boli dvaja a že úradne overeným podpisom podpísali niekoľko dokladov - splnomocnenie, zmluvu o prevode nehnuteľností, návrh na vklad do katastra nehnuteľností, a to v niekoľkých vyhotoveniach vylučuje, aby nemali vedomosť o tom, čo podpisujú. Navyše popierali podpis niektorých listín pred notárom, pričom žalovaný listiny predložil a preukázal, že ich tvrdenia sú nepravdivé. Rozhodujúcim dôkazom o priebehu deja, ktorý podmieňuje právne závery súdu je čestné prehlásenie žalobcu O. T. zo dňa 2. februára 2011 teda so značným časovým odstupom od realizácie právnych vzťahov, ktoré sú predmetom sporu, v ktorom čestne prehlasuje skutočnosti potvrdzované žalovaným, pričom svoj podpis na tejto listine dňa 2. 2. 2011 úradne osvedčil pred notárom JUDr. Tkáčikom, To osvedčuje vierohodnosť odporcu a nevierohodnosť navrhovateľov. Ak by konal pri podpisovaní a overovaní svojich úkonov na predchádzajúcich listinách v omyle a na základe úskoku žalovaného, ako potom vysvetlí, že neskôr s časovým odstupom všetky tieto úkony v podstate odobril čestným vyhlásením. Záväzok, ku ktorému mal odporca pristúpiť už dávno zanikol, pretože žalobcovia ho dávno vysporiadali. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) preskúmal vec v celom rozsahu, vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, viazaný dôvodmi odvolania (§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatnenej žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

12. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

14. V prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní do 30.6.2016 podľa procesných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O žalobe rozhodol rozsudkom vyhláseným v priebehu pojednávania nariadeného na deň 21.3.2016, t.j. do nadobudnutia účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok), teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Odvolací súd v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.)

15. V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalovaného odvolací súd zdôrazňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 379 a § 380 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd preskúmaval rozhodnutie súdu prvej inštancie len v rozsahu dôvodov odvolateľa uvedených v odvolaní.

16. Odvolací súd s prihliadnutím na obsah spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplatenie 3 044,90 eur s príslušenstvom, v ktorom okresný súd dostatočne a podrobne zodpovedal na v konaní nastolené otázky, ktoré mali pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.). Odvolateľ v podanom odvolaní v zásade zopakoval jeho tvrdenia vzťahujúce sa ku skutkovému a právnomu posúdeniu veci tak ako ich prezentoval v priebehu konania pred súdom prvej inštancie.

17. Odvolací súd k žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30.6.2016, resp. z ustanovení druhého dielu zákona č. 160/2015 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2016 alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

18. Predmetom konania v danej veci je zaplatenie sumy 3 044,90 eur s príslušenstvom, ktorú si žalobcovia uplatnili na základe tvrdenia, že sa so žalovaným dohodli na stavbe rodinného domu v obci Z. Žalovaný nedisponoval dostatočným množstvom finančných prostriedkov a banka by mu úver neposkytla, tak si žalobcovia zobrali na žiadosť žalovaného úver vo výške 1.200.000 Sk od Tatra Banky, a.s.. Z tejto sumy žalobcovia splatili pôžičku vo výške 120.000 Sk, ktorú si pred poskytnutím úveru zobrali od fyzických osôb za účelom splatenia splátky za kúpu bytu č. XX na S. XX v I., ktorý nadobudli do BSM od Hlavného mesta SR Bratislavy v predchádzajúcom období. Túto vyplatili z dôvodu, že byt bol zabezpečený v prospech Tatra Banky, a.s. v súvislosti s poskytnutím úverom a tiež uhradili kúpnu cenu stavebného pozemku vo výške 595.000 Sk. Následne spolu so žalovaným začali stavať rodinný dom, na ktorého financovanie žalovaný ešte zabezpečil sumu 800.000 Sk z pôžičky od svojich priateľov a sumu 1.000.000 Sk zo Štátneho fondu rozvoja bývania. S ručením manželky žalovaného a jej priateľky.

Celkové náklady na rodinný dom boli vo výške cca 3.000.000 Sk. Následne po dokončení rodinného domu došlo bez vedomia žalobcov k prevodu stavby zo žalobcov na žalovaného, a to bez uhradenia kúpnej ceny. Žalobcovia po zistení, že vlastníkom je žalovaný, žiadali žalovaného vysporiadať všetky záväzky s tým, že prevod akceptujú ak žalovaný uhradí záväzky, ktoré žalobcom vznikli v súvislosti so stavbou rodinného domu. Žalovaný v zmysle dohody uhradil úver poskytnutý Štátnym fondom rozvoja bývania, záväzky z pôžičiek, ktoré sám sprostredkoval a následne začal žalobcom vkladať na účet finančné prostriedky na úhradu jednotlivých splátok poskytnutého úveru vo výške 1.200.000 Sk. Na jeseň roku 2011 žalovaný prestal na účet žalobcov so splátkami s tým, že už splatil celú časť a tak ďalšie splátky úveru museli hradiť žalobcovia. Žalobcovia si uplatnili svoj nárok titulom pristúpenia žalovaného k záväzku, a to k poskytnutému úveru vo výške 1.200.000 Sk podľa § 534 Občianskeho zákonníka a žiadali uhradiť to, čo za žalovaného zaplatili od novembra 2011 do podania žaloby. Žalovaný nesúhlasil s nárokom žalobcov a žiadal rozsudok zamietnuť, pretože k záväzku nepristúpil a tvrdil, že záväzok žalobcov voči ich veriteľovi zanikol splnením.

19. Okresný súd nárok žalobcu právne posúdil podľa ustanovenia § 534 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

20. V zmysle ustanovenia § 534 Občianskeho zákonníka Dohoda medzi dlžníkom a treťou osobou uzavretá podľa tohto ustanovenia nespôsobuje zmenu v subjektoch ani v obsahu pôvodného záväzku. Ten, kto sa dlžníkovi zaviazal splniť jeho záväzok voči veriteľovi, totiž nevstupuje do trvajúceho záväzkového právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, a to ani namiesto dlžníka, ani popri ňom. Dohodou sa zakladá nový, samostatný záväzkový právny vzťah iba medzi dlžníkom a treťou osobou; preto pôvodný záväzok nemôže ovplyvniť. Ak ten, kto sa zaviazal dlžníkovi splniť za neho jeho záväzok, tak neurobil, je za nesplnenie záväzku zodpovedný iba dlžníkovi; zodpovedá aj za škodu, ktorá mu prípadne z toho vznikla. Veriteľ takého právo nemá, pretože o dohode sa nemusí ani dozvedieť, keďže jeho súhlas sa na uzavretie dohody nevyžaduje. Formu dohody medzi dlžníkom a treťou osobou zákon nepredpisuje; možno ju teda urobiť hoci aj ústne. Vzhľadom na to, že dohodou sa obsah pôvodného záväzku nemení, pristúpenie k dlhu podľa § 534 nemá žiadny vplyv na zabezpečenie záväzku. Uzavretím Dohody medzi dlžníkom a treťou osobou v zmysle ustanovenia §534 Občianskeho zákonníka vzniká záväzkový vzťah medzi dlžníkom a tým, kto sa dlžníkovi zaviazal splniť jeho záväzok voči veriteľovi.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že následne po dokončení rodinného domu došlo bez vedomia žalobcov k prevodu stavby zo žalobcov na žalovaného, a to bez uhradenia kúpnej ceny. Žalobcovia po zistení, že vlastníkom je žalovaný, žiadali žalovaného vysporiadať všetky záväzky s tým, že prevod akceptujú ak žalovaný uhradí záväzky, ktoré žalobcom vznikli v súvislosti so stavbou rodinného domu. Žalovaný v zmysle dohody uhradil úver poskytnutý Štátnym fondom rozvoja bývania, záväzky z pôžičiek, ktoré sám sprostredkoval a následne začal žalobcom vkladať na účet finančné prostriedky na úhradu jednotlivých splátok poskytnutého úveru vo výške 1.200.000 Sk. Na jeseň roku 2011 žalovaný prestal na účet žalobcov so splátkami s tým, že už splatil celú časť a tak ďalšie splátky úveru museli hradiť žalobcovia. Žalobcovia si uplatnili svoj nárok titulom pristúpenia žalovaného k záväzku, a to k poskytnutému úveru vo výške 1.200.000 Sk podľa § 534 Občianskeho zákonníka a žiadali uhradiť to, čo za žalovaného zaplatili od novembra 2011 do podania žaloby. Žalovaný nesúhlasil s nárokom žalobcov a žiadal rozsudok zamietnuť, pretože k záväzku nepristúpil a tvrdil, že záväzok žalobcov voči ich veriteľovi zanikol splnením.

22. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia žiadali žalovaného vysporiadať všetky záväzky s tým, že prevod rodinného domu akceptujú, ak žalovaný uhradí záväzky, ktoré žalobcom vznikli v súvislosti so stavbou rodinného domu. Žalobcovia si týmto dali podmienku vysporiadať všetky záväzky, ktoré mali v súvislosti so stavbou rodinného domu, ak došlo k prevodu rodinného domu bez ich vedomia na žalovaného. Týmto nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcov, že zo strany žalovaného došlo k pristúpeniu k ich záväzku v súvislosti s úverom, keď žalobcovia si uplatnili svoj nárok titulom pristúpenia žalovaného k záväzku, a to k poskytnutému úveru vo výške 1.200.000 Sk podľa § 534 Občianskeho zákonníka a žiadali uhradiť to, čo za žalovaného zaplatili od novembra 2011 do podania žaloby. Tvrdenie žalobcov ohľadne pristúpenia žalovaného k ich záväzku však preukázané nebolo, toto tvrdenie žalobcov žalovaný v konaní namietal a aj v prípade, že takúto dohodu možno urobiť aj ústne, pretože formu dohody medzi dlžníkom a treťou osobou zákon nepredpisuje, ani ústne uzavretie takejto dohody žalobcovia nepreukázali. Skutočnosť,

že došlo k uzavretiu dohody v zmysle § 534 Občianskeho zákonníka nepreukazuje žiadosť žalobcov, aby žalovaný vysporiadal všetky záväzky k prevodu stavby zo žalobcov na žalovaného s vyjadrením, že v takom prípade prevod nehnuteľnosti akceptujú.

23. V danom prípade žalobcovia tvrdili, že boli splnené zákonné predpoklady pre uzavretie dohody medzi žalobcami a žalovaným v zmysle ustanovenia § 534 Občianskeho zákonníka. Okresný súd dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali svoje tvrdenie o tom, že žalovaný sa zaviazal splniť záväzok žalobcov voči ich veriteľovi a tým dôvodnosť ich nároku na zaplatenie uplatnenej sumy o zaplatenie 3.044,90 € s príslušenstvom. Odvolací súd sa s týmto záverom okresného súdu, s prihliadnutím na vykonané dokazovanie, plne stotožňuje.

24. V konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy, má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu) alebo poskytnuté požičané peňažné prostriedky nevrátil. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

25. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že poskytnuté plnenie buď neprijal, alebo za poskytnuté plnenie zaplatil alebo poskytnuté plnenie vrátil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi subjekty konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti strán hmotnoprávneho vzťahu. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane tej - ktorej strany treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. V prejednávanej veci spočívalo bremeno tvrdenia na žalobcovi, že so žalovaným uzavrel zmluvu o pôžičke a že túto pôžičku aj reálne poskytol.

26. Z ustanovenia § 132 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

27. Citované ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

28. Aby strana sporu mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje

jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

29. K námietke odvolateľa, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštanície zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

30. Súd prvej inštanície v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, z akých skutkových zistení vychádzal pri závere, že medzi stranami sporu nebolo preukázané, že existuje zmluvný vzťah, na základe ktorého by žalobcovia mohli dôvodne podať žalobu o zaplatenie uplatnenej sumy proti žalovanému. Súd prvej inštanície správne aplikoval aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a žalobcovia v súvislosti s námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci ani netvrdili, že na danú vec mal súd použiť iný právny predpis.

31. V danom prípade nebolo zistené nesprávne právne posúdenie veci prípadne nesprávna aplikácia daného predpisu okresným súdom na prejednávajúcu vec. Súd prvej inštanície právne vec posúdil podľa § 534 OZ a v zmysle tohto ustanovenia skúmal splnenie zákonných podmienok pre uzavretie dohody medzi stranami sporu a zistil, že k uzavretiu takej dohody nedošlo a tvrdenie žalobcov nebolo preukázané ani výpoveďami svedkov v konaní. Rovnako ak žalobcovia tvrdili v podanom odvolaní, že im vznikol nárok na náhradu škody zo strany žalovaného, v prípade neúspechu v konaní ohľadne splnenia zákonných podmienok podľa § 534 OZ, keď žalobcovia nepreukázali, že bola uzavretá dohoda o prevzatí dlhu žalovaným, nebolo dôvodné sa zaoberať otázkou vzniku náhrady škody, ktorú mal spôsobiť žalovaný, keď k uzavretiu takej dohody nedošlo a nevznikla mu povinnosť plniť záväzok za žalobcov.

32. Odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a tieto vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávajúci prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil. Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil. Nakoľko ani v odvolaní žalobcovia neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by iným spôsobom boli spôsobilé vyhodnotiť stav zistený prvoinštančným súdom, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné a preto rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštanície.

33. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. I, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. I C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

34. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu

vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 C.s.p.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).